

De Forente Nasjoners Pakt

Undertegnet 26. juni 1945

Vi De Forente Nasjoners folk som er bestemt på;

å redde kommende slektledd fra krigens svøpe som to ganger i vår livstid har brakt usigelig sorg over menneskeheten,

og atter å bekrefte vår tro på grunnleggende menneskerettigheter, på det enkelte menneskes verdighet og verdi, på menns og kvinners og på små og store nasjoners like rett,

og å skape betingelser under hvilke rettferdighet og respekt for de forpliktelser som grunner seg på traktater og andre folkerettskilder kan opprettholdes, og å fremme sosialt framskritt og bedre levevilkår under større frihet,

og for disse formål

å vise forståelse overfor hverandre og leve sammen i fred som gode naboer,

og å forene våre krefter for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet,

og ved godkjenningen av visse prinsipper og innføringen av visse fremgangsmåter å sikre at væpnet makt ikke brukes uten i felles interesse,

og ved internasjonalt samarbeid å fremme økonomisk og sosial framgang for alle folk,

har besluttet å forene våre anstrengelser for å nå disse mål.

Følgelig har våre respektive regjeringer gjennom representanter samlet i byen San Francisco, som har fremvist sine fullmakter som ble funnet i behørig stand, blitt enige om denne Pakt for De Forente Nasjoner og vi oppretter herved en internasjonal organisasjon som skal hete De Forente Nasjoner.

KAPITEL I

Formål og prinsipper.

Artikkel 1.

De Forente Nasjoners formål er:

1. å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet, og i dette øyemed å treffe effektive, kollektive tiltak for å hindre og fjerne trusler mot freden og å undertrykke angrepshandlinger eller andre fredsbrudd, og å sørge for at internasjonale tvister eller situasjoner som kan lede til fredsbrudd, blir ordnet eller bilagt ved fredelige midler i samsvar med rettferdighetens og folkerettens prinsipper;
2. å utvikle vennskapelige forhold mellom nasjoner grunnlagt på respekt for prinsippet om folkenes like rett og selvbestemmelsesrett og å treffe andre tiltak som er egnet til å styrke verdensfreden,
3. å få i stand internasjonalt samarbeid om løsningen av internasjonale problemer av økonomisk, sosial, kulturell eller humanitær art, og for å fremme og oppmuntre respekt for menneskerettigheter og grunnleggende friheter for alle uten hensyn til rase, kjønn, språk eller religion og
4. å være et sentrum for samordning av nasjonenes virke for å nå disse felles mål.

Artikkel 2.

For å nå de mål som er nevnt i artikkel 1 skal organisasjonen og dens medlemmer handle i samsvar med følgende prinsipper:

1. Organisasjonen er grunnlagt på prinsippet om alle medlemmers suverene likhet.
2. For å sikre alle medlemmene de rettigheter og fordeler som følger av medlemskapet, skal de alle ærlig og oppriktig oppfylle de forpliktelser de har påtatt seg i samsvar med denne Pakt.
3. Alle medlemmer skal bilegge sine internasjonale tvister ved fredelige midler på en slik måte at internasjonal fred, sikkerhet og rettferdighet ikke settes i fare.
4. Alle medlemmer skal i sine internasjonale forhold avholde seg fra trusler om eller bruk av væpnet makt mot noen stats territoriale integritet eller politiske uavhengighet eller på noen annen måte som er i strid med de Forente Nasjoners formål.
5. Alle medlemmer skal yte de Forente Nasjoner enhver bistand i alle tiltak den treffer i samsvar med denne Pakt, og skal avholde seg fra å yte bistand til noen stat som de Forente Nasjoner anvender forebyggende tiltak eller tvangstiltak mot.
6. Organisasjonen skal sørge for at stater som ikke er medlemmer av de Forente Nasjoner opptrer i samsvar med disse prinsipper i den utstrekning dette er nødvendig for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet.
7. Intet i denne Pakt berettiger de Forente Nasjoner til å blande seg inn i forhold som etter sin natur ligger innenfor noen stats egen jurisdiksjon eller innebærer at noe medlem må underkaste slike saker bileggelse etter denne Pakt; men dette prinsipp skal ikke hindre anvendelsen av tvangstiltak etter kapitel VII.

KAPITEL II.

Medlemskap.

Artikkel 3.

Opprinnelige medlemmer av de Forente Nasjoner er de stater som har deltatt i de Forente Nasjoners konferanse om internasjonal organisasjon i San Francisco eller som tidligere har undertegnet de Forente Nasjoners erklæring av første januar, og som undertegner og ratifiserer denne Pakt i samsvar med artikkel 110.

Artikkel 4.

1. Medlemskap i de Forente Nasjoner står åpent for alle andre fredselskende stater som påtar seg de forpliktelser som denne Pakt inneholder, og som i organisasjonens øyne er villige til og i stand til å oppfylle disse forpliktelser.
2. En slik stats optaking som medlem av de Forente Nasjoner gjennomføres ved beslutning av Generalforsamlingen etter anbefaling av Sikkerhetsrådet.

Artikkel 5.

Et medlem av de Forente Nasjoner som Sikkerhetsrådet har anvendt forebyggende tiltak eller tvangstiltak mot, kan av Generalforsamlingen suspenderes fra utøvelsen av sine rettigheter og privilegier som medlem etter anbefaling av Sikkerhetsrådet. Et medlem kan gjeninnsettes i disse rettigheter og privilegier av Sikkerhetsrådet.

Artikkel 6.

Et medlem av de Forente Nasjoner som vedholdende har krenket Paktens prinsipper, kan utstøtes av organisasjonen av Generalforsamlingen etter anbefaling av Sikkerhetsrådet.

KAPITEL III.

Organer.

Artikkel 7.

1. Følgende organer opprettes som de Forente Nasjoners hovedorganer: en Generalforsamling, et Sikkerhetsråd, et økonomisk og Sosialt Råd, et Tilsynsråd, en Internasjonal Domstol og et Sekretariat.
2. Det kan i samsvar med denne Pakt opprettes slike underordnede organer som finnes nødvendige.

Artikkel 8.

De Forente Nasjoner skal ikke legge noen hindringer i veien for menns og kvinners adgang til å; delta i en hvilken som helst egenskap og på; like vilkår i hovedorganene og de underordnede organer.

KAPITEL IV.

Generalforsamlingen.

Sammensetning.

Artikkel 9.

1. Generalforsamlingen skal bestå; av alle medlemmer av de Forente Nasjoner.
2. Intet medlem skal ha mer enn fem representanter i Generalforsamlingen.

Oppgaver og myndighet.

Artikkel 10.

Generalforsamlingen kan drøfte alle spørsmål eller saker som faller inn under denne Pakt eller som vedrører de oppgaver og den myndighet som er tillagt de organer som er nevnt i Pakten, og kan med den unntagelse som følger av artikkel 12 vedta anbefalinger til de Forente Nasjoners medlemmer eller til Sikkerhetsrådet eller både til medlemmene og Rådet i alle slike spørsmål eller saker.

Artikkel 11.

1. Generalforsamlingen kan drøfte de alminnelige prinsipper for samarbeid for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet, herunder også prinsippene for nedrustning og regulering av rustningene, og kan vedta anbefalinger om slike prinsipper til medlemmene eller Sikkerhetsrådet eller til både medlemmene og Rådet.
2. Generalforsamlingen kan drøfte ethvert spørsmål vedrørende opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet som legges fram for den av et medlem av de Forente Nasjoner eller av Sikkerhetsrådet eller av en stat, som ikke er medlem av de Forente Nasjoner, i samsvar med artikkel 35, punkt 2, og kan, med den unntagelse som følger av artikkel 12, vedta anbefalinger om slike spørsmål til vedkommende stat eller stater eller til Sikkerhetsrådet eller både til Rådet og vedkommende stat. Ethvert slikt spørsmål skal, hvis det krever noe tiltak, av Generalforsamlingen henvises til Sikkerhetsrådet enten før eller etter drøftelsen.
3. Generalforsamlingen kan henlede Sikkerhetsrådets oppmerksomhet på; situasjoner som kan antas å sette internasjonal fred og sikkerhet i fare.
4. Den myndighet som er tillagt Generalforsamlingen i denne artikkel, begrenser ikke området for den alminnelige bestemmelse i artikkel 10.

Artikkel 12.

1. Så lenge Sikkerhetsrådet utøver den myndighet Pakten gir det i forbindelse med en tvist eller en situasjon, skal Generalforsamlingen ikke vedta noen anbefaling vedrørende denne tvist eller situasjon, hvis ikke Sikkerhetsrådet ber om det.
2. Generalsekretæren skal, med Sikkerhetsrådets samtykke, underrette Generalforsamlingen under hver samling om alle saker vedrørende opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet som blir behandlet av Sikkerhetsrådet og skal på; samme måte underrette Generalforsamlingen, eller hvis denne ikke er samlet, de Forente Nasjoners medlemmer, i det øyeblikk Sikkerhetsrådet slutter å behandle en slik sak.

Artikkel 13.

1. Generalforsamlingen skal sette i gang undersøkelser og vedta anbefalinger i det øyemed:
 - a) å fremme internasjonalt samarbeid på det politiske område og oppmuntre den gradvise utvikling av folkeretten og dens kodifikasjon;
 - b) å fremme internasjonalt samarbeid på det økonomiske, sosiale, kulturelle, undervisningsmessige og helsemessige område, og hjelpe til med å virkeliggjøre menneskerettigheter og grunnleggende friheter for alle uten hensyn til rase, kjønn, språk eller religion.
2. Generalforsamlingens videre ansvar, oppgaver og myndighet på; de områder som er nevnt i punkt 1 (b) ovenfor er behandlet i kapitlene IX og X.

Artikkel 14.

Med de begrensninger som følger av artikkel 12 kan Generalforsamlingen anbefale tiltak til den fredelige ordning av enhver situasjon uansett dens opprinnelse, som den finner kan skade allmennvellet eller det vennskapelige forhold mellom nasjoner, innbefattet situasjoner som er oppstått som følge av en krenkelse av de bestemmelser i Pakten som fastsetter de Forente Nasjoners formål og prinsipper.

Artikkel 15.

1. Generalforsamlingen skal motta og behandle årsberetninger og særberetninger fra Sikkerhetsrådet; disse beretninger skal bl.a. inneholde en redegjørelse for de tiltak Sikkerhetsrådet har truffet vedtak om eller satt i verk for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet.
2. Generalforsamlingen skal motta og behandle beretninger fra de Forente Nasjoners øvrige organer.

Artikkel 16.

Generalforsamlingen skal utføre de funksjoner med hensyn til det internasjonale tilsynssystem som er tillagt den i kapitlene XII og XIII, herunder godkjenningen av tilsynsavtaler for områder som ikke er betegnet som strategiske.

Artikkel 17.

1. Generalforsamlingen skal behandle og godkjenne organisasjonens budsjett.
2. Organisasjonens utgifter skal bæres av medlemmene i det forhold som fastsettes av Generalforsamlingen.
3. Generalforsamlingen skal behandle og godkjenne alle finansielle og budsjettmessige ordninger med de særorganisasjoner som er nevnt i artikkel 57 og skal gjennomgå slike særorganisasjoners administrasjonsbudsjetter med det formål å vedta anbefalinger til de respektive organisasjoner.

Stemmegivning.

Artikkel 18.

1. Hvert medlem av Generalforsamlingen skal ha en stemme.

2. Generalforsamlingens vedtak i viktige saker skal treffes ved to tredjedels flertall av de medlemmer som er til stede og stemmer. Disse saker skal omfatte: anbefalinger vedrørende opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet, valg av de ikkefaste medlemmer av Sikkerhetsrådet, valg av medlemmer av det økonomiske og Sosiale Råd, valg av medlemmer av Tilsynsrådet i samsvar med punkt 1 (c) i artikkel 86, opptak av nye medlemmer i de Forente Nasjoner, suspensjon av de rettigheter og privilegier som følger av medlemskapet, utstøtning av medlemmer, spørsmål vedrørende tilsynssystemets virksomhet, og budsjettspørsmål.

3. Vedtak i andre saker, herunder vedtak om at andre grupper av saker skal avgjøres ved to tredjedels flertall, skal treffes ved alminnelig flertall av de medlemmer som er til stede og stemmer.

Artikkel 19.

Et medlem av de Forente Nasjoner som ikke har oppfylt sine finansielle forpliktelser overfor organisasjonen, skal ikke ha stemmerett i Generalforsamlingen hvis restansen beløper seg til eller overstiger den kontingent som er ilignet medlemmet for de siste to år. Likevel kan Generalforsamlingen tillate et slikt medlem å stemme, hvis den er overbevist om at restansen skyldes forhold som vedkommende medlem ikke var herre over.

Arbeidsordning.

Artikkel 20.

Generalforsamlingen skal møte i faste årlige samlinger og i slike særsamlinger som forholdene måtte gjøre nødvendig. Særsamlinger sammenkalles av generalsekretæren når Sikkerhetsrådet eller flertallet av de Forente Nasjoners medlemmer forlanger det.

Artikkel 21.

Generalforsamlingen vedtar sin egen arbeidsordning. Den velger sin president for hver samling.

Artikkel 22.

Generalforsamlingen kan opprette de underordnede organer som den anser nødvendige for å gjennomføre sine oppgaver.

KAPITEL V.

Sikkerhetsrådet.

Sammensetning.

Artikkel 23.

1. Sikkerhetsrådet skal bestå av femten medlemmer av de Forente Nasjoner. Republikken China, Frankrike, Sovjetsamveldet, det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland samt Amerikas Forente Stater skal være faste medlemmer av Sikkerhetsrådet.

Generalforsamlingen skal velge ti andre medlemmer av de Forente Nasjoner til ikkefaste medlemmer av Sikkerhetsrådet. Ved dette valg skal det tas særlig hensyn til, for det første de bidrag medlemmene av de Forente Nasjoner yter til opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet og til organisasjonens andre formål, og dessuten til en rettferdig geografisk fordeling.

2. Sikkerhetsrådets ikkefaste medlemmer skal velges for en to årsperiode. Ved det første valg av ikkefaste medlemmer etter utvidelsen av medlemstallet i Sikkerhetsrådet fra elleve til femten skal to av de fire nye medlemmer velges for en ettårsperiode. Et medlem hvis periode er utløpt skal ikke straks kunne gjenvelges.

3. Hvert medlem av Sikkerhetsrådet skal ha en representant.

Oppgaver og myndighet.

Artikkel 24.

1. For å sikre raske og effektive tiltak fra de Forente Nasjoners side overdrar medlemmene til Sikkerhetsrådet hovedansvaret for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet. De er enige om at Sikkerhetsrådet under utøvelsen av dette ansvar handler på deres vegne.
2. Under utøvelsen av dette ansvar skal Sikkerhetsrådet handle i samsvar med de Forente Nasjoners formål og prinsipper. Den særlige myndighet som er gitt Sikkerhetsrådet for å oppfylle disse plikter er behandlet i kapitlene VI, VII, VIII og XII.
3. Sikkerhetsrådet skal sende Generalforsamlingen til behandling årsberetninger og, når nødvendig, særberetninger.

Artikkel 25.

De Forente Nasjoners medlemmer påtar seg å godta og sette i verk Sikkerhetsrådets vedtak i samsvar med denne Pakt.

Artikkel 26.

For å fremme opprettelsen og opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet med minst mulig spill av menneskelig arbeidskraft og økonomiske ressurser til rustninger, skal Sikkerhetsrådet være ansvarlig for, med bistand av den Militære Stabskomite som omhandles i artikkel 47, å; utarbeide planer om innføring av et system for regulering av rustningene, som skal forelegges de Forente Nasjoners medlemmer.

Stemmegivning.

Artikkel 27.

1. Hvert medlem av Sikkerhetsrådet skal ha en stemme.
2. Sikkerhetsrådets vedtak i spørsmål vedrørende saksbehandlingen skal treffes med minst ni stemmer.
3. Vedtak av Sikkerhetsrådet i alle andre saker skal treffes med minst ni stemmer, deriblant alle de faste medlemmers stemmer; men ved vedtak etter kapitel VI og etter punkt 3 i artikkel 52 skal en stat som er part i tvisten unnlate å; stemme.

Arbeidsordning.

Artikkel 28.

1. Sikkerhetsrådet skal være slik organisert at det kan være i funksjon uavbrutt. Alle Sikkerhetsrådets medlemmer skal derfor alltid være representert ved organisasjonens hovedsete.
2. Sikkerhetsrådet skal holde regelmessige møter hvor medlemmene, om de så måtte ønske, kan være representert ved et medlem av regjeringen eller en annen representant utpekt for anledningen.
3. Sikkerhetsrådet kan også; møte utenfor organisasjonens hovedsete, på; de steder som etter Rådets oppfatning best kan lette dets arbeid.

Artikkel 29.

Sikkerhetsrådet kan opprette slike underordnede organer som det finner nødvendig for å oppfylle sine plikter.

Artikkel 30.

Sikkerhetsrådet skal vedta sin egen arbeidsordning, herunder også; regler om valg av dets president.

Artikkel 31.

Et medlem av de Forente Nasjoner som ikke er medlem av Sikkerhetsrådet kan delta, uten stemmerett, i drøftelsen av et hvilket som helst spørsmål som er forelagt Sikkerhetsrådet, når dette finner at vedkommende medlems interesser er særlig berørt.

Artikkel 32.

Et medlem av de Forente Nasjoner, som ikke er medlem av Sikkerhetsrådet, og en stat som ikke er medlem av de Forente Nasjoner, skal når den er part i en tvist som er under behandling av Sikkerhetsrådet, innbys til å; delta, uten stemme, i de drøftelser som gjelder tvisten. Sikkerhetsrådet skal fastsette de betingelser det anser for rimelige for deltagelse av en stat som ikke er medlem av de Forente Nasjoner.

KAPITEL VI.

Fredelig bileggelse av tvister.

Artikkel 33.

1. Partene i tvister som kan antas å sette den internasjonale fred og sikkerhet i fare dersom de vedvarer, skal først av alt søke en løsning ved forhandling, undersøkelse, mekling, forlik, voldgift, rettsavgjørelse, ved benyttelse av regionale organer eller ordninger eller ved andre fredelige midler etter deres eget valg.
2. Sikkerhetsrådet skal, når det finner det nødvendig, oppfordre partene til å; bilegge sine tvister ved slike midler.

Artikkel 34.

Sikkerhetsrådet kan undersøke enhver tvist eller enhver situasjon som kan lede til internasjonale rivninger eller foranledige en tvist, for å fastslå om vedvaring av tvisten eller situasjonen kan antas å; sette opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet i fare.

Artikkel 35.

1. Et medlem av de Forente Nasjoner kan henlede Sikkerhetsrådets eller Generalforsamlingens oppmerksomhet på; tvister eller situasjoner av den art som er omhandlet i artikkel 34.
2. En stat som ikke er medlem av de Forente Nasjoner kan henlede Sikkerhetsrådets eller Generalforsamlingens oppmerksomhet på enhver tvist hvor den selv er part, hvis den på forhånd, for denne tvistens vedkommende, påtar seg de forpliktelser med hensyn til fredelig bileggelse av tvister som denne Pakt inneholder.
3. Generalforsamlingens behandling av de saker som dens oppmerksomhet henledes på i medhold av denne artikkel, skal foregå etter bestemmelsene i artiklene 11 og 12.

Artikkel 36.

1. Sikkerhetsrådet kan på ethvert trin av en tvist av den art som er omhandlet i artikkel 33 eller en situasjon av lignende art, anbefale egnete framgangsmåter, eller metoder for å løse dem.
2. Sikkerhetsrådet bør ta i betraktning de framgangsmåter for fredelig bileggelse av tvister som allerede er antatt av partene.
3. Når Sikkerhetsrådet vedtar anbefalinger etter denne artikkel, bør det også ta i betraktning at retts tvister som hovedregel av partene bør bringes inn for den Internasjonale Domstol i samsvar med Domstolens Vedtekter.

Artikkel 37.

1. Hvis partene i en tvist av den art som omhandles i artikkel 33 ikke kan bilegge den ved de midler som omtales i nevnte artikkel, skal de henvise den til Sikkerhetsrådet.
2. Hvis Sikkerhetsrådet mener at opprettholdelsen av internasjonal fred og sikkerhet virkelig vil kunne settes i fare dersom tvisten fortsetter, skal det avgjøre om det skal treffe tiltak i samsvar med artikkel 36 eller om det skal anbefale slike vilkår for bileggelse som det finner rimelige.

Artikkel 38.

Uten at det innebærer noen innskrenkning i artiklene 33 til 37 kan Sikkerhetsrådet, hvis alle tvistens parter anmoder om det, vedta anbefalinger til partene med sikte på en fredelig bileggelse av tvisten.

KAPITEL VII.

Tiltak mot trusler mot freden, fredsbrudd og angrepshandlinger.

Artikkel 39.

Sikkerhetsrådet skal fastslå; om det foreligger noen trussel mot freden, fredsbrudd eller angrepshandling, og skal vedta anbefalinger eller gjøre vedtak om hvilke tiltak som skal treffes i henhold til artiklene 41 og 42 for å opprettholde eller gjenopprette internasjonal fred og sikkerhet.

Artikkel 40.

For å hindre at situasjonen forverres kan Sikkerhetsrådet, før det vedtar anbefalinger eller treffer vedtak om tiltak etter artikkel 39, oppfordre partene til å bøye seg for slike midlertidige forføyninger som Rådet finner nødvendige eller ønskelige. Slike midlertidige forføyninger skal ikke forrykke de respektive parter rettigheter, krav eller stilling. Sikkerhetsrådet skal ta tilbørlig hensyn til en unnlattelse av å bøye seg for slike midlertidige forføyninger.

Artikkel 41.

Sikkerhetsrådet kan avgjøre hvilke tiltak, der ikke innbefattet bruk av væpnet makt, som skal treffes for å sette i verk dets vedtak, og det kan oppfordre de Forente Nasjoners medlemmer til å gjennomføre slike tiltak. Disse kan omfatte hel eller delvis avbrytelse av økonomisk samkvem, av forbindelse pr jernbane, sjø, luft, post, telegraf, radio eller på annen måte og brudd på; de diplomatiske forbindelser.

Artikkel 42.

Skulle Sikkerhetsrådet mene at de tiltak som omhandles i artikkel 41 vil bli utilstrekkelige, eller at de har vist seg utilstrekkelige, kan det treffes slike tiltak ved stridskrefter i luften, til lands og til sjøs som måtte være nødvendige for å opprettholde eller gjenopprette internasjonal fred og sikkerhet. Slike tiltak kan innbefatte demonstrasjoner, blokade og andre operasjoner av de Forente Nasjoners medlemmers stridskrefter i luften, til lands og til sjøs.

Artikkel 43.

1. Som bidrag til opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet påtar alle de Forente Nasjoners medlemmer seg å stille til Sikkerhetsrådets rådighet på dets oppfordring og i samsvar med særlig avtale eller avtaler, de stridskrefter, og å yte den støtte og de lettelser, herunder retten til gjennomfart, som er nødvendig for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet.
2. Slik avtale eller avtaler skal bestemme antallet og arten av stridskrefter, deres beredskapsgrad, og hvor de skal være stasjonert, samt arten av de lettelser og den støtte som skal ytes.

3. Avtalen eller avtalene skal inngås så snart som råd er på Sikkerhetsrådets initiativ. De skal avsluttes mellom Sikkerhetsrådet og medlemmer eller grupper av medlemmer, og skal være gjenstand for ratifikasjon av signatarstatene i samsvar med deres respektive statsrettslige bestemmelser.

Artikkel 44.

Når Sikkerhetsrådet har vedtatt å bruke makt, skal det, før det anmoder en medlemsstat som ikke er medlem av Sikkerhetsrådet, om å stille væpnede styrker til rådighet med hjemmel i den avtale som er truffet i samsvar med artikkel 43, hvis vedkommende medlem så måtte ønske, innby dette medlem til å delta i Sikkerhetsrådets avgjørelser om anvendelsen av avdelinger som tilhører vedkommende medlems væpnede styrker.

Artikkel 45.

For å sette de Forente Nasjoner i stand til å treffe militære tiltak som haster, skal medlemmene holde nasjonale luftstyrkeavdelinger i øyeblikkelig beredskap for deltagelse i felles internasjonale tvangstiltak. Sikkerhetsrådet skal med bistand av den Militære Stabskomite fastsette styrken av og beredskapsgraden for disse avdelinger og utarbeide planer for deres samordnede operasjoner innen den ramme som er trukket opp ved den eller de særlige avtaler som er omhandlet i artikkel 43.

Artikkel 46.

Planer for anvendelsen av væpnet makt skal utarbeides av Sikkerhetsrådet med bistand av den Militære Stabskomite.

Artikkel 47.

1. Det skal opprettes en Militær Stabskomite med den oppgave å råde og bistå Sikkerhetsrådet i alle saker vedrørende Sikkerhetsrådets behov for militære maktmidler til opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet, anvendelsen av og ledelsen av de styrker som er stillet til dets rådighet, reguleringen av rustningene og eventuell avrustning.
2. Den Militære Stabskomite skal bestå av de faste rådsmedlemmers stabssjefer eller deres representanter. Et medlem av de Forente Nasjoner som ikke er fast representert i Komiteen skal av Komiteen innbys til å slutte seg til den når en effektiv utførelse av Komiteens plikter krever at dette medlem deltar i dens arbeid.
3. Den Militære Stabskomite skal på Sikkerhetsrådets vegne være ansvarlig for den strategiske ledelse av de væpnede styrker som er stillet til Sikkerhetsrådets rådighet. Spørsmål i forbindelse med kommandoforholdet over slike styrker vil bli avgjort senere.
4. Den Militære Stabskomite kan med Sikkerhetsrådets samtykke og etter samråd med vedkommende regionale organer opprette regionale underkomiteer.

Artikkel 48.

1. De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre Sikkerhetsrådets vedtak til opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet, skal treffes av alle de Forente Nasjoners medlemmer eller av enkelte av dem slik som Sikkerhetsrådet måtte bestemme.
2. Slike vedtak skal gjennomføres av de Forente Nasjoners medlemmer direkte og gjennom deres tiltak i vedkommende internasjonale organisasjoner som de er medlemmer av.

Artikkel 49.

De Forente Nasjoners medlemmer skal gå sammen om å yte gjensidig støtte for gjennomføringen av de tiltak som er vedtatt av Sikkerhetsrådet.

Artikkel 50.

Hvis Sikkerhetsrådet treffer forebyggende tiltak eller anvender tvangstiltak mot en stat, har enhver annen stat, enten den er medlem av de Forente Nasjoner eller ikke, som finner seg

stillet overfor økonomiske særproblemer som følge av gjennomføringen av slike tiltak, rett til å rådføre seg med Sikkerhetsrådet for å løse slike problemer.

Artikkel 51.

Intet i denne Pakt skal innskrenke den naturlige rett til individuelt eller kollektivt selvforsvar når et væpnet angrep er blitt foretatt mot et medlem av de Forente Nasjoner, inntil Sikkerhetsrådet har truffet de tiltak som er nødvendige for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet. Tiltak som et medlem treffer under utøvelsen av denne rett til selvforsvar skal øyeblikkelig meldes til Sikkerhetsrådet og skal ikke på; noen måte innvirke på; Sikkerhetsrådets myndighet eller plikt etter denne Pakt til når som helst å treffe slike tiltak som det finner nødvendige for å opprettholde eller gjenopprette internasjonal fred og sikkerhet.

KAPITEL VIII.

Regionale ordninger.

Artikkel 52.

1. Intet i denne Pakt utelukker regionale ordninger eller organisasjoner til behandling av slike spørsmål vedrørende opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet som egner seg for regional behandling, under den forutsetning at slike ordninger eller organisasjoner og deres virksomhet er i samsvar med de Forente Nasjoners formål og prinsipper.
2. De av de Forente Nasjoners medlemmer som avtaler slike ordninger eller oppretter slike organisasjoner, skal gjøre sitt ytterste for å oppnå en fredelig bileggelse av lokale tvister gjennom slike regionale ordninger eller organisasjoner før de henviser dem til Sikkerhetsrådet.
3. Sikkerhetsrådet skal oppmuntre utviklingen av fredelig bileggelse av lokale tvister gjennom slike regionale ordninger eller organisasjoner enten etter vedkommende staters eget tiltak eller etter henvisning fra Sikkerhetsrådet.
4. Denne artikkel innskrenker ikke på noen måte anvendelsen av artiklene 34 og 35.

Artikkel 53.

1. Sikkerhetsrådet skal, når forholdene ligger til rette for det, gjøre bruk av slike regionale ordninger eller organisasjoner til på dets vegne å sette i verk tvangstiltak. Uten at Sikkerhetsrådet har godkjent det, skal dog intet tvangstiltak treffes i henhold til regionale ordninger eller av regionale organisasjoner, unntagen når det dreier seg om tiltak mot en fiendestat ifølge definisjonen i punkt 2 i denne artikkel, som er hjemlet i artikkel 10 eller i regionale ordninger rettet mot fornyelse av angrepspolitikken fra en slik stats side, inntil den tid da organisasjonen etter anmodning fra vedkommende regjeringer kan pålegges ansvaret for å hindre ytterligere angrep fra en slik stat.
2. Uttrykket fiendestat som er brukt i denne artikkels første punkt, får anvendelse på enhver stat som under den annen verdenskrig har vært en fiende av noen stat som har undertegnet denne Pakt.

Artikkel 54.

Sikkerhetsrådet skal til enhver tid bli holdt fullt underrettet om ethvert tiltak som er truffet eller under overveielse med hjemmel i regionale ordninger eller av regionale organisasjoner for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet.

KAPITEL IX.

Mellomfolkelig økonomisk og sosialt samarbeid.

Artikkel 55.

Med det formål å skape de faste forhold og den materielle velstand som er nødvendig for fredelige og vennskapelige forhold mellom nasjonene grunnlagt på respekten for prinsippet om folkenes like rett og selvbestemmelsesrett, skal de Forente Nasjoner fremme:

- a) høyere levestandard, full sysselsetting og betingelser for økonomisk og sosialt fremskritt og utvikling;
- b) løsningen av internasjonale økonomiske, sosiale og helsemessige og, dermed beslektede spørsmål, internasjonalt samarbeid på; kulturens og undervisningens felter; og
- c) almenm respekt for og overholdelse av menneskerettigheter og grunnleggende friheter for alle uten hensyn til rase, kjønn, språk eller religion.

Artikkel 56.

Medlemmene forplikter seg til både hver for seg og i fellesskap å samarbeide med organisasjonen for å nå de mål som er satt i artikkel 55.

Artikkel 57.

1. De forskjellige særorganisasjoner som er opprettet ved avtaler mellom regjeringer og som etter sine vedtekter har vidtrekkende internasjonale forpliktelser på; økonomiske, sosiale, kulturelle, undervisningsmessige, helsemessige og beslektede felter, skal knyttes til de Forente Nasjoner i samsvar med bestemmelsene i artikkel 63.
2. Slike organisasjoner som på; denne måte er knyttet til de Forente Nasjoner blir heretter kalt særorganisasjoner.

Artikkel 58.

Organisasjonen skal vedta anbefalinger om samordningen av særorganisasjonenes politikk og virksomhet.

Artikkel 59.

Organisasjonen skal, når forholdene ligger til rette for det, ta initiativet til forhandlinger mellom vedkommende stater om opprettelsen av de nye særorganisasjoner som er nødvendige for å nå de mål som er satt i artikkel 55.

Artikkel 60.

Ansvar for at de av organisasjonens oppgaver som er omhandlet i dette kapitel, blir utført, skal ligge hos Generalforsamlingen og, under Generalforsamlingens myndighet, hos det økonomiske og Sosiale Råd som for dette formål skal ha den myndighet som er fastsatt i kapitel X.

KAPITEL X.

Det økonomiske og Sosiale Råds Sammensetning.

Artikkel 61.

1. Det økonomiske og Sosiale Råd skal bestå av femtifire medlemmer av de Forente Nasjoner valgt av Generalforsamlingen.
2. Med den unntagelse som følger av punkt 3 skal det hvert år for en treårsperiode velges atten medlemmer av det økonomiske og Sosiale Råd. Et medlem hvis periode er utløpet, kan straks gjenvelges.
3. Ved det første valg etter utvidelsen av medlemstallet i Det økonomiske og Sosiale Råd fra tjuesju til femtifire medlemmer, skal det i tillegg til de medlemmer som er valgt i stedet for de ni medlemmer hvis funksjonstid utløper ved slutten av det året, velges ytterligere tjuesju medlemmer. Funksjonstiden for ni av de nye medlemmer som velges på; denne måte skal

utløpe etter ett år, og for ni andre medlemmer etter to år, i samsvar med den ordning som blir truffet av Generalforsamlingen.

4. Hvert medlem av det økonomiske og Sosiale Råd skal ha en representant.

Oppgaver og myndighet.

Artikkel 62.

1. Det økonomiske og Sosiale Råd kan selv eller ved andre studere og avgi beretninger om internasjonale økonomiske, sosiale, kulturelle, undervisningsmessige, helsemessige og beslektede spørsmål, og kan vedta anbefalinger angående ethvert slikt spørsmål til Generalforsamlingen, de Forente Nasjoners medlemmer og vedkommende særorganisasjoner.

2. Det kan vedta anbefalinger for å fremme respekt for og overholdelse av menneskerettigheter og grunnleggende friheter for alle.

3. Det kan forberede konvensjonsutkast til fremleggelse for Generalforsamlingen om emner som faller inn under dets myndighetsområde.

4. I samsvar med regler som fastsettes av de Forente Nasjoner kan det innkalle internasjonale konferanser om emner som faller inn under dets myndighetsområde.

Artikkel 63.

1. Det økonomiske og Sosiale Råd kan avslutte avtaler med de særorganisasjoner som omtales i artikkel 57 for å; fastslå; de betingelser på hvilke vedkommende organisasjoner skal knyttes til de Forente Nasjoner. Slike avtaler må godkjennes av Generalforsamlingen.

2. Det kan samordne særorganisasjonenes virksomhet ved rådslagning med og anbefalinger til disse organisasjoner og ved anbefalinger til Generalforsamlingen og til de Forente Nasjoners medlemmer.

Artikkel 64.

1. Det økonomiske og Sosiale Råd kan ta formålstjenlige skritt for å få regelmessige beretninger fra særorganisasjonene. Det kan treffe avtaler med de Forente Nasjoners medlemmer og med særorganisasjonene for å få beretninger om de skritt som er tatt for å sette i verk dets egne anbefalinger og anbefalinger vedtatt av Generalforsamlingen om saker innen dets myndighetsområde.

2. Det kan oversende sine merknader om disse beretninger til Generalforsamlingen.

Artikkel 65.

Det økonomiske og Sosiale Råd kan gi opplysninger til Sikkerhetsrådet og skal bistå Rådet når dette anmoder om det.

Artikkel 66.

1. Innen sitt myndighetsområde skal det økonomiske og Sosiale Råd utføre de oppgaver som står i forbindelse med iverksettelsen av Generalforsamlingens anbefalinger.

2. Det kan med Generalforsamlingens samtykke stå til tjeneste for medlemmer av de Forente Nasjoner og for særorganisasjonene på dissers anmodning.

3. Det skal også utføre slike oppgaver som er nevnt på; andre steder i denne Pakt eller som Generalforsamlingen måtte pålegge det.

Stemmegivning.

Artikkel 67.

1. Hvert medlem av det økonomiske og Sosiale Råd skal ha en stemme.

2. Vedtak av det økonomiske og Sosiale Råd skal treffes ved alminnelig flertall av de medlemmer som er til stede og stemmer.

Arbeidsordning.

Artikkel 68.

Det økonomiske og Sosiale Råd skal opprette kommisjoner for økonomiske og sosiale spørsmål og for å fremme menneskerettighetene, og slike andre kommisjoner som måtte være påkrevet for å utføre dets oppgaver.

Artikkel 69.

Det økonomiske og Sosiale Råd skal innby et medlem av de Forente Nasjoner til å delta, uten stemmerett, i drøftelsen av saker som i særlig grad angår vedkommende medlem.

Artikkel 70.

Det økonomiske og Sosiale Råd kan la representanter for særorganisasjonene delta, uten stemmerett, i Rådets og dets kommisjoners forhandlinger, og oppnå adgang for sine representanter til å delta i særorganisasjonenes forhandlinger.

Artikkel 71.

Det økonomiske og Sosiale Råd kan treffe passende ordninger for rådslagning med ikkestatlige organisasjoner som arbeider med spørsmål innen dets myndighetsområde. Slike ordninger kan treffes med internasjonale organisasjoner og, etter rådslagning med vedkommende medlem av de Forente Nasjoner, også; med nasjonale organisasjoner hvor det er formålstjenlig.

Artikkel 72.

1. Det økonomiske og Sosiale Råd skal vedta sin egen arbeidsordning som skal omfatte regler om valg av dets president.
2. Det økonomiske og Sosiale Råd skal møte når det trenges, i samsvar med reglene i arbeidsordningen, som skal inneholde en bestemmelse om at Rådet skal innkalles når flertallet av dets medlemmer forlanger det.

KAPITEL XI.

Erklæring om ikke-selvstyrte områder.

Artikkel 73.

Medlemmer av de Forente Nasjoner som har eller som påtar seg ansvaret for administrasjonen av områder hvis folk ennå ikke har nådd selvstyre i fullt mål, anerkjenner det prinsipp at innbyggernes egne interesser er det viktigste hensyn, og de påtar seg som en hellig oppgave plikten til å fremme innbyggernes velferd til det ytterste innen det system for internasjonal fred og sikkerhet som er opprettet ved denne Pakt. Med dette for øye påtar de seg:

- a) med den tilbørlige respekt for vedkommende folks kultur å sikre deres politiske, økonomiske, sosiale og undervisningsmessige utvikling, rettferdige behandling og beskyttelse mot overgrep
- b) å utvikle selvstyre, ta rimelig hensyn til folkenes politiske ønskemål og å støtte dem i den gradvise utvikling av frie politiske institusjoner i samsvar med vedkommende folks og områders særegne forhold og deres forskjellige utviklingstrinn;
- c) å fremme internasjonal fred og sikkerhet;
- d) å fremme konstruktive og utviklende tiltak, å oppmuntre forskning og å samarbeide med hverandre og, når og hvor det er formålstjenlig, med internasjonale fagorganer for i praksis å utføre de sosiale, økonomiske og vitenskapelige oppgaver som denne artikkel omhandler; og
- e) med de begrensninger som følger av sikkerhetshensyn og av konstitusjonelle grunner å; oversende regelmessig til generalsekretæren til dennes kunnskap statistiske og andre

opplysninger av teknisk art vedkommende de økonomiske, sosiale og undervisningsmessige forhold i de områder for hvilke de er ansvarlige med unntagelse av de områder som kapitlene XII og XIII får anvendelse på.

Artikkel 74.

De Forente Nasjoners medlemmer er også enige om at deres politikk med hensyn til de områder som dette kapittel får anvendelse på, i ikke mindre grad enn for hovedlandets vedkommende må bygges på det alminnelige prinsipp om godt naboskap i sosiale, økonomiske og kommersielle spørsmål, idet man tar skyldig hensyn til den øvrige verdens interesser og velferd.

KAPITEL XII.

Det internasjonale tilsynssystem.

Artikkel 75.

De Forente Nasjoner skal under sin myndighet opprette et internasjonalt tilsynssystem for å administrere og føre tilsyn med slike områder som ved senere individuelle avtaler måtte bli stillet under et slikt tilsyn. Disse områder vil heretter bli kalt tilsynsområder.

Artikkel 76.

Hovedformålet med tilsynssystemet er i samsvar med Forente Nasjoners formål som er fastsatt i Paktens artikkel 1, følgende:

- a) å fremme internasjonal fred og sikkerhet;
- b) å arbeide for fremgang på det politiske, økonomiske, sosiale og undervisningsmessige felt for tilsynsområdets befolkning og deres skrittvis utvikling mot selvstyre eller uavhengighet under hensyntagen til hvert områdes og dets folks særlige forhold og folkenes fritt uttrykte ønske og forøvrig i samsvar med vilkårene i hver enkelt tilsynsavtale;
- c) å fremme respekten for menneskerettigheter og grunnleggende friheter for alle uten hensyn til rase, kjønn, språk eller religion, og å fremme erkjennelsen av alle verdens folks innbyrdes avhengighet; og
- d) å sikre alle medlemmer av de Forente Nasjoner og deres statsborgere lik behandling i sosiale, økonomiske og kommersielle spørsmål, og for de sistes vedkommende også; lik behandling i rettspleien, uten at det dog må; hindre at man når de foran nevnte mål, og med forbehold av bestemmelsene i artikkel 80.

Artikkel 77.

1. Tilsynssystemet skal gjelde for de områder i nedennevnte grupper som måtte bli stillet under systemet ved tilsynsavtaler:

- a) nåværende mandatområder;
- b) områder som blir fratatt fiendestater som følge av den annen verdenskrig; og
- c) områder som frivillig stilles under dette system av de stater som er ansvarlige for deres administrasjon.

2. Det vil være gjenstand for senere avtale å fastslå hvilke områder i forannevnte grupper som skal stilles under tilsynssystemet og på; hvilke betingelser dette skal skje.

Artikkel 78.

Tilsynssystemet skal ikke gjelde for områder som er blitt medlemmer av de Forente Nasjoner. Forholdet mellom dem er grunnlagt på respekt for prinsippet om suveren likhet.

Artikkel 79.

Tilsynsvilkårene for hvert enkelt område som skal stilles under tilsynssystemet, herunder også endringer i og tillegg til disse, skal fastsettes ved avtale mellom de stater som er direkte

berørt, deriblant mandatarstaten for de områders vedkommende som ble forvaltet under mandat av et medlem av de Forente Nasjoner. Vilkårene skal godkjennes etter reglene i artiklene 83 og 85.

Artikkel 80.

1. Intet i dette kapitel skal anses å; ha den virkning at det i seg selv på noen som helst måte endrer noen staters eller folks rettigheter eller bestemmelsene i internasjonale avtaler som noe medlem av de Forente Nasjoner er part i, med mindre det er avtalt i individuelle tilsynsavtaler, inngått i henhold til artiklene 77, 79 og 81, som stiller vedkommende område under tilsynssystemet, og inntil slike avtaler er avsluttet.
2. Punkt 1 i denne artikkel skal ikke fortolkes slik at det gir grunnlag for utsettelse eller nøling med å forhandle om og avslutte avtaler hvorved mandatområder eller andre områder stilles under tilsynssystemet, slik som foreskrevet i artikkel 77.

Artikkel 81.

Tilsynsavtalen skal i hvert enkelt tilfelle inneholde de regler som tilsynsområdet skal administreres etter og utpeke den myndighet som skal administrere tilsynsområdet. En slik myndighet, som heretter kalles administrasjonsmyndigheten, kan være en eller flere stater eller organisasjonen selv.

Artikkel 82.

I en tilsynsavtale kan det fastsettes et eller flere strategiske områder som kan omfatte hele eller deler av det tilsynsområde avtalen omfatter, dog uten at dette berører noen særavtale inngått med hjemmel i artikkel 43.

Artikkel 83.

1. Alle funksjoner som de Forente Nasjoner har med hensyn til strategiske områder, herunder godkjenningen av tilsynsavtalene og endringer i og tillegg til disse, skal utøves av Sikkerhetsrådet.
2. De grunnleggende formål som er omhandlet i artikkel 76 skal gjelde for befolkningen i de strategiske områder.
3. Sikkerhetsrådet skal - innen rammen av tilsynsavtalene og uten derved å; sette sikkerhetshensyn til side - benytte seg av Tilsynsrådets hjelp for å utføre de av de Forente Nasjoners oppgaver under tilsynssystemet som angår politiske, økonomiske, sosiale og undervisningsmessige saker i strategiske områder.

Artikkel 84.

Det skal være administrasjonsmyndighetens plikt å; påse at tilsynsområdet gjør sitt til å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet. I dette øyemed kan administrasjonsmyndigheten bruke frivillige styrker, ytelser og lettelser fra tilsynsområdet for å oppfylle de forpliktelser overfor Sikkerhetsrådet som administrasjonsmyndigheten har påtatt seg i denne henseende. De kan også brukes for det lokale forsvar av og for å opprettholde lov og orden i tilsynsområdet.

Artikkel 85.

1. De Forente Nasjoners funksjoner med hensyn til tilsynsavtaler for alle områder som ikke er karakterisert som strategiske, derunder godkjenning av tilsynsavtalene og endringene i og tillegg til disse, skal utøves av Generalforsamlingen.
2. Tilsynsrådet som arbeider under Generalforsamlingens myndighet skal bistå Generalforsamlingen med å utføre disse oppgaver.

KAPITEL XIII.

Tilsynsrådet.

Sammensetning.

Artikkel 86.

1. Tilsynsrådet skal bestå av følgende medlemmer av de Forente Nasjoner:
 - a) de medlemmer som administrerer tilsynsområder;
 - b) de av de Forente Nasjoners medlemmer som er nevnt ved navn i artikkel 23 og som ikke administrerer slike områder; og
 - c) så mange andre medlemmer valgt av Generalforsamlingen for treårs-perioder som er nødvendig for at Tilsynsrådets medlemstall skal være likelig fordelt mellom de av de Forente Nasjoners medlemmer som administrere tilsynsområder og de som ikke gjør dette.
2. Hvert medlem av Tilsynsrådet skal oppnevne en særlig kvalifisert person som sin representant i Rådet.

Oppgaver og myndighet.

Artikkel 87.

Generalforsamlingen og under dens myndighet Tilsynsrådet, kan under utøvelsen av sine funksjoner:

- a) behandle beretninger fra administrasjonsmyndigheten;
- b) ta imot bønnskrifter og undersøke dem i samråd med administrasjonsmyndigheten;
- c) sørge for periodiske besøk til de respektive tilsynsområder til tider fastsatt i samråd med administrasjonsmyndigheten; og
- d) i tillegg hertil treffe andre tiltak i samsvar med vilkårene i tilsynsavtalene.

Artikkel 88.

Tilsynsrådet skal utarbeide et spørreskjema angående de fremskritt på det politiske, økonomiske, sosiale og undervisningsmessige felt som innbyggerne i hvert enkelt tilsynsområde har gjort, og administrasjonsmyndigheten for hvert enkelt tilsynsområde under Generalforsamlingens myndighet, skal lage en årsberetning til Generalforsamlingen på grunnlag av dette spørreskjema.

Stemmegivning.

Artikkel 89.

1. Hvert medlem av Tilsynsrådet skal ha en stemme.
2. Tilsynsrådets vedtak skal treffes med alminnelig flertall av de medlemmer som er til stede og stemmer.

Arbeidsordning.

Artikkel 90.

1. Tilsynsrådet skal vedta sin egen arbeidsordning, derunder regler om valg av president.
2. Tilsynsrådet skal møte når det trenger, i samsvar med reglene i arbeidsordningen, som skal inneholde en bestemmelse om at Rådet skal innkalles når flertallet av dets medlemmer forlanger det.

Artikkel 91.

Tilsynsrådet skal, når dette er formålstjenlig, søke bistand hos det Økonomiske og Sosiale Råd og hos særorganisasjonene i saker som hører under deres fagområde.

KAPITEL XIV.

Den Mellomfolkelige Domstol.

Artikkel 92.

Den Internasjonale Domstol skal være de Forente Nasjoners øverste dømmende myndighet. Den skal virke i samsvar med de vedtekter som ligger ved Pakten, og som bygger på vedtektene til den Faste Domstol for Internasjonal Rettspleie, og utgjør en integrerende del av denne Pakt.

Artikkel 93.

1. Alle medlemmer av de Forente Nasjoner er ipso facto tilsluttet Vedtektene for den Internasjonale Domstol.
2. En stat som ikke er medlem av de Forente Nasjoner kan slutte seg til Vedtektene for den Internasjonale Domstol på betingelser som i hvert enkelt tilfelle fastsettes av Generalforsamlingen etter Sikkerhetsrådets anbefaling.

Artikkel 94.

1. Medlemmene av de Forente Nasjoner forplikter seg til å bøye seg for den Internasjonale Domstols avgjørelse i alle saker hvor de er part i tvisten.
2. Hvis en part i en tvist unnlater å oppfylle de forpliktelser som påligger den ifølge en av Domstolen avsagt dom, kan den annen part innbringe saken for Sikkerhetsrådet som hvis det finner det nødvendig, kan vedta anbefalinger eller gjøre vedtak om tiltak som skal treffes for å sette dommen i verk.

Artikkel 95.

Intet i denne pakt skal hindre de Forente Nasjoners medlemmer i å overlate løsningen av sine tvister til andre domstoler i henhold til allerede gjeldende eller fremtidige avtaler.

Artikkel 96.

1. Generalforsamlingen eller Sikkerhetsrådet kan aveske den Internasjonale Domstol juridiske betenknings om ethvert rettsspørsmål.
2. De Forente Nasjoners øvrige organer og Særorganisasjonene som når som helst kan få fullmakt til det av Generalforsamlingen, kan også aveske Domstolen juridiske betenknings om rettsspørsmål som oppstår på deres arbeidsfelt.

KAPITEL XV.

Sekretariatet.

Artikkel 97.

Sekretariatet skal omfatte en generalsekretær og den stab organisasjonen måtte trenge. Generalsekretæren skal utnevnes av Generalforsamlingen etter anbefaling av Sikkerhetsrådet. Han skal være organisasjonens høyeste tjenestemann.

Artikkel 98.

Generalsekretæren skal opptre i denne egenskap i alle møter i Generalforsamlingen, i Sikkerhetsrådet, i Det økonomiske og sosiale råd og i Tilsynsrådet, og skal utføre slike andre oppgaver som disse organer betror ham. Generalsekretæren skal utarbeide en årsberetning til Generalforsamlingen om organisasjonens arbeid.

Artikkel 99.

Generalsekretæren kan henlede Sikkerhetsrådets oppmerksomhet på alle forhold som etter hans oppfatning kan true opprettholdelsen av internasjonal fred og sikkerhet.

Artikkel 100.

1. Under utøvelsen av sine plikter skal Generalsekretæren og hans stab ikke søke eller motta instruksjoner fra noen regjering eller noen annen myndighet utenfor organisasjonen. De skal avholde seg fra enhver handling som kan kaste stenk på deres stilling som internasjonale tjenestemenn som bare er ansvarlige overfor organisasjonen.
2. De Forente Nasjoners medlemmer forplikter seg til å respektere den utelukkende internasjonale karakter av generalsekretærens og hans stabs plikter og til ikke å søke å påvirke dem under utførelsen av deres oppgaver.

Artikkel 101.

1. Staben skal ansettes av generalsekretæren i henhold til regler som fastsettes av Generalforsamlingen.
2. Det økonomiske og Sosiale Råd, Tilsynsrådet og - i den utstrekning det er nødvendig - også andre av de Forente Nasjoners organer skal ha fast knyttet til seg tilstrekkelige staber som skal utgjøre en del av Sekretariatet.
3. Det viktigste hensyn ved ansettelsen av staben og ved fastsettelsen av reglene for deres tjeneste skal være nødvendigheten av å sikre den høyeste arbeidsytelse, sakkunnskap og pålitelighet. Det skal også tas tilbørlig hensyn til viktigheten av å rekruttere staben på et så omfattende geografisk grunnlag som mulig.

KAPITEL XVI.

Forskjellige bestemmelser.

Artikkel 102.

1. Enhver traktat og enhver internasjonal avtale som inngås av noe medlem av de Forente Nasjoner etter at denne Pakt trer i kraft, skal så snart råd er, registreres ved Sekretariatet og offentliggjøres av dette.
2. Ingen part i en slik traktat eller internasjonal avtale som ikke er blitt registrert i samsvar med bestemmelsen i punkt 1 i denne artikkel, kan påberope seg denne traktat eller avtale overfor de Forente Nasjoners organer.

Artikkel 103.

I tilfelle av konflikt mellom de forpliktelser medlemmene av de Forente Nasjoner har påtatt seg i denne Pakt og deres forpliktelser ifølge noen annen internasjonal avtale, går forpliktelsene etter denne Pakt foran.

Artikkel 104.

På medlemsstatenes område skal organisasjonen nyte godt av den rettslige handleevne som er nødvendig for at den skal kunne utføre sine oppgaver og nå sine mål.

Artikkel 105.

1. På medlemsstatenes område skal organisasjonen nyte den immunitet og de privilegier som er nødvendig for at den skal kunne nå sine mål.
2. Representantene for medlemmene av de Forente Nasjoner og organisasjonens tjenestemenn skal også nyte den immunitet og de privilegier som er nødvendig for den uavhengige utførelse av deres oppgaver i forbindelse med organisasjonen.
3. Generalforsamlingen kan vedta anbefalinger om den nærmere gjennomføring av punktene 1 og 2 i denne artikkel eller kan i samme hensikt foreslå; konvensjoner for de Forente Nasjoners medlemmer.

KAPITEL XVII.

Sikkerhetsbestemmelser i overgangstiden.

Artikkel 106.

De stater som undertegnet firemaktserklæringen i Moskva den 30 oktober 1943, og Frankrike, skal i samsvar med punkt 5 i nevnte erklæring rådføre seg med hverandre, og, når forholdene krever det, med andre medlemmer av de Forente Nasjoner med det mål for øye på vegne av organisasjonen å treffe de felles tiltak som er påkrevet for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet, inntil Sikkerhetsrådet finner at det er sluttet et tilstrekkelig antall særavtaler etter artikkel 43 til å sette Sikkerhetsrådet i stand til å begynne å utføre sine plikter etter artikkel 42.

Artikkel 107.

Intet i denne Pakt skal gjøre ugyldig eller hindre tiltak overfor noen stat som i den annen verdenskrig har vært fiende av noen stat som har undertegnet denne Pakt, når de er blitt truffet eller godkjent som en følge av denne krig av de regjeringer som har ansvaret for slike tiltak.

KAPITEL XVIII.

Endringer.

Artikkel 108.

Endringer i denne Pakt skal tre i kraft for alle medlemmer av de Forente Nasjoner når de er blitt vedtatt med to tredjedels flertall av Generalforsamlingens medlemmer og ratifisert i samsvar med deres respektive statsrettslige bestemmelser av to tredjedeler av de Forente Nasjoners medlemmer, herunder alle de faste medlemmer av Sikkerhetsrådet.

Artikkel 109.

1. En generalkonferanse av alle de Forente Nasjoners medlemmer med det formål å revidere denne Pakt, kan holdes til tid og på sted som fastsettes med to tredjedels flertall av Generalforsamlingens medlemmer og ved en beslutning som treffes av hvilke som helst ni medlemmer av Sikkerhetsrådet. Hvert medlem av de Forente Nasjoner skal ha en stemme på denne konferanse.
2. En endring i denne Pakt som er anbefalt med to tredjedels flertall av konferansen, skal tre i kraft når den er ratifisert i samsvar med deres respektive statsrettslige bestemmelser av to tredjedeler av de Forente Nasjoners medlemmer, herunder alle de faste medlemmer av Sikkerhetsrådet.
3. Hvis en slik konferanse ikke har vært holdt innen den tiende årlige samling av Generalforsamlingen etter at denne Pakt er trådt i kraft, skal forslaget om å holde en slik konferanse settes på saklisten for den nevnte samling, og konferansen skal holdes hvis så bestemmes ved alminnelig flertall av Generalforsamlingens medlemmer og ved en beslutning som treffes av hvilke som helst syv medlemmer av Sikkerhetsrådet.

KAPITEL XIX.

Ratifikasjon og undertegning.

Artikkel 110.

1. Denne Pakt skal ratifiseres i samsvar med de respektive statsrettslige bestemmelser av de stater som har undertegnet den.

2. Ratifikasjonsdokumentene skal deponeres hos Amerikas Forente Staters regjering. Denne skal sende underretning om hver deponering både til de som har undertegnet og til organisasjonens generalsekretær når denne er utnevnt.

3. Pakten skal tre i kraft så snart ratifikasjonsdokumentene er deponert av Republikken China, Frankrike, Sovjetsamveldet, det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland og Amerikas Forente Stater samt flertallet av de andre stater som har undertegnet. En protokoll over de ratifikasjonsdokumenter som er blitt deponert skal så settes opp av Amerikas Forente Staters regjering og kopier av protokollen sendes til alle de stater som har undertegnet.

4. De stater som har undertegnet Pakten, men som ratifiserer den etter at den er trådt i kraft, vil bli opprinnelige medlemmer av de Forente Nasjoner fra den dag deres respektive ratifikasjonsdokumenter deponeres.

Artikkel 111.

Pakten skal deponeres i Amerikas Forente Staters regjerings arkiv. De kinesiske, franske, russiske, engelske og spanske tekster er autentiske. Bekreftede kopier skal av Amerikas Forente Staters regjering sendes regjeringene i de andre stater som har undertegnet. Til bekreftelse herav har representanter for de Forente Nasjoners regjeringer undertegnet denne Pakt.

Gjort i San Francisco den seks og tyvende dag i juni et tusen ni hundre og fem og førti.

(Kilde: www.fn-sambandet.no)